

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Oszályozás

627.2

Szerző: .....

Cím: *A dunaparti lépcsőstrand*

Forrás: .....

Szózat

Bp

(Hely)

1925. 8. 2.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Hely

Idő

"1925"

Személy

A dunaparti lépcsőstrand

(A Szózat tudósítójától.) A parlamenttől a Ferenc József-hídig meglehetősen hosszú az út. A meleg, a rekkenő forró nyári nap ólomsúlyként nehezedik az emberre s facsaró vízzé válik a testen a kabát. A Duna szellője is sztrájkol mostanában s a víz legfeljebb a madarak szárnycsapásától fodrozik, ha ugyan fodrozásnak lehet nevezni az apró kis vízgyűrűzéseket. Az emberek szinte kőtyagos fejvel járnak a parton, enyhülést keresvén.

Azért van élet a Dunaparton. A parlament tájékán s le a Lánchídig, csak nevelőnők s apró kisgyerekek népesítik be a partot s csak itt-ott akad egy-egy horoggal halászó orvhalász. Igaz, azt mondják, hogy az előljárási engedély a zsebükben van, de mihelyt feltűnik a rendőr alakja, azonnal tovább állnak. Az igazi dunaparti élet a Lánchídat elhagyva kezdődik. Itt már lépcsők nyulnak be a vízbe s kevésbé veszélyes a partonálldogálás.

A kikötőnél forgalmas az élet, hajók jönnek, hajók mennek. A hőségben azonban senkit sem érdekel a vízi forgalom. A hajósok unottan végzik munkájukat s unottan helyezkednek el a fedélzeteken a bősöknyájú svál kofák is. Olajos és kátrányos hordók hevernek a parton szerteszét, a nap felolvaszt mindenféle ásványi olajterméket s a kátrány, olaj és szurok keverékillet karonfogva terjeng egy-

öszeolvadásban a parton.

Ahogy a hajóállomást elhagyjuk, egyszerre benépesülten tárul elénk a lépcső-strand. Férfiak, asszonyok, hajadonok, fiúk és leánygyerekek csapatostól ülnek és heverésznek a lépcsőkön. Azok, akik a legalsó fokokon helyezkedtek el, lábat áztatnak. Férfiak, asszonyok, hajadonok, fiúk és leánygyerekek vegyesen. Itt megszűnik a szemérem, éppúgy, mint a strandon s egy-egy kacagás hangzik fel, ha valamelyik kósza szellő beszemtelenkedik a ruharáncokig. A szertartást, melyet Mohamed olyan nagyon lelkére kötött híveinek, a lábmosást, nagy előszeretettel végzik. Tart ez a művelet pedig egy-két óra hosszúra. A láb-áztató azonban más tevékenységet is űz. Olvas és áztat, eszik és áztat. A víz hűt, a gyomor éhes, a nap süt és az élet szép. Férfj és feleség egymás mellett ül és áztat s ajánlja fel lábát a vén Iszternek.

Aki kifáradt a lábmosásban, az pihenőre tér. Végignyulik a keskeny lépcsőn, átadja magát Morfeusznak, az álom istenének s sütteti magát Hélioossal, a napistennel. Ezek az emberek felül vannak az eseményeken, jelenéseken, nem érdekli őket a világ s úgy pihennek, mintha pehelyderékaj dagadna a testük alatt. Édesebben alusznak az anyatejet kapott csecsemőnél. Csodálatosképpen senkisép fél attól, hogy belegurul a Dunába.

A zöldre festett Dunafürdőekben már elevenebb az élet. Itt a kosztüm lekerül a testekről s a nők és férfiak külön uszodában nyakig áldoznak Iszternek. Az Erzsébet-hídi villamosokról mindezt jól láthatni. Leggyakrabban még fügefalevelet sem viselnek — a férfiak. A női hiúság itt sem hagyja cserben hölgyeinkeket. Ha egy-egy, a szemet erősen sértő tükröfény csillan fel a villamosban, az a női uszodából jön. Onnan ingerkednek a férfiakkal. Általában a jókedv nagy — ezt kívülről a hídról is látni és hallani — olyan nagy, hogy szinte megdagad tőle a Duna. A hőség óriási s benn a vízben mindenki a meleget neveti.

A Ferenc József-hídnál négy halászhajó lustalkodik. Háromnak a nevét is látjuk: Ilonka, Anna és Harcsa. A hajó gyomrában egy-egy család lakik. Ezeknek az embereknek itt folyik az élete a part nyilvánossága előtt. Az asszonyok főznek, hálót javítanak, az emberek halásznak, a gyermekek pedig játszadoznak. Néha összeverekszenek, de a vízbe nem hajítják egymást. A partonállók pedig nézik, hogy a gyerekek agyabugyalják egymást, azonban közbeavatkozni senki sem akar. Ki merne vajjon felszólítani a színpadra előadás közben? A halászhajókat pedig színpadnak tekintik.

Van látnivaló a Dunaparton elég. Aki pihenmi akar, sétáljon végig az útvonalon. A Ferenc József-hídnál azonban tovább ne menjen, mert ott a vásárcsarnok tájékán rettenetesen bűdös van. Az illúziót pedig nem szabad elrontani.